

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

(hierna: vreemdeling 1) en (hierna tezamen: de
vreemdelingen),
appellanten,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Arnhem, van 27 april 2012 in zaken nrs. 11/26354 en 11/26356 in de
gedingen tussen:

de vreemdelingen

en

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (thans: de staatssecretaris
van Veiligheid en Justitie).

Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 20 juli 2011 heeft de minister voor Immigratie en Asiel aanvragen van de vreemdelingen om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 27 april 2012 heeft de rechtbank de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen gegrond verklaard, deze besluiten vernietigd en bepaald dat de rechtsgevolgen daarvan geheel in stand blijven. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdelingen hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepschrift is aangehecht.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2. Ingevolge artikel 28, eerste lid, aanhef en onder d van de Wet beëdigde tolken en vertalers (hierna: de Wbtv) maakt de Immigratie- en Naturalisatiedienst in het kader van het vreemdelingenrecht uitsluitend gebruik van beëdigde tolken of vertalers.

Ingevolge het derde lid kan in afwijking van het eerste lid gebruik worden gemaakt van een tolk die geen beëdigde tolk is of van een vertaler die geen beëdigde vertaler is indien wegens de vereiste spoed een ingeschrevene in het register niet tijdig beschikbaar is of indien het register voor de desbetreffende bron- of doeltaal dan wel bron- of doeltalen geen ingeschrevene bevat.

Ingevolge het vierde lid wordt, indien van het eerste lid wordt afgeweken, dit met redenen omkleed schriftelijk vastgelegd.

3. De rechtbank heeft de onderscheiden besluiten van 20 juli 2011 vernietigd omdat de staatssecretaris hierin niet met redenen omkleed heeft vastgelegd waarom hij tijdens de met de vreemdelingen gehouden nadere gehoren op 2 november 2010 en aanvullende gehoren op 21 april 2011 geen gebruik heeft gemaakt van een beëdigde tolk.

4. De vreemdelingen klagen in grief I dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat er aanleiding bestaat om de rechtsgevolgen van de vernietigde besluiten geheel in stand te laten nu de staatssecretaris in zijn verweerschrift van 16 februari 2012 een schriftelijke motivering heeft gegeven voor het feit dat hij geen gebruik heeft gemaakt van een beëdigde tolk, inhoudende dat het Register beëdigde tolken en vertalers geen ingeschrevene bevat voor het Bengali, en hij hiermee alsnog heeft voldaan aan de in artikel 28, vierde lid, van de Wbtv, neergelegde verplichting.

5. De vreemdelingen voeren in het eerste onderdeel van de grief aan dat de rechtbank niet heeft onderkend dat de staatssecretaris de gegeven motivering te laat heeft verstrekt, dat hij hen door het ontbreken van een schriftelijke verklaring niet in staat heeft gesteld te controleren of de in deze zaak ingeschakelde tolken voldoen aan de voor hen geldende kwaliteitseisen, en dat de rechtsgevolgen van de onderscheiden vernietigde besluiten niet in stand kunnen worden gelaten omdat zich niet de situatie voordoet dat nog slechts één beslissing mogelijk is.

5.1. Ingeval een besluit wordt vernietigd, dient de rechtbank de mogelijkheden van finale beslechting van het geschil te onderzoeken, waarbij onder meer aan de orde is of er aanleiding is om met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb de rechtsgevolgen van het besluit in stand te laten. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 6 april 2009 in zaak nr. 200803001/1; www.raadvanstate.nl), is voor het in stand laten van de rechtsgevolgen niet vereist dat nog slechts één beslissing mogelijk is. Beslissend is of de inhoud van het vernietigde besluit na de kenbaar gemaakte motivering de rechterlijke toets kan doorstaan.

Zoals volgt uit de uitspraak van de Afdeling van 27 januari 2010 in zaak nr. 200903118/1/H1 (www.raadvanstate.nl) staat artikel 8:72, derde lid, van de Awb er voorts niet aan in de weg dat de rechter van zijn bevoegdheid gebruikmaakt op grond van stukken die eerst in beroep zijn overgelegd mits partijen voldoende in de gelegenheid zijn gesteld zich over die stukken uit te laten. Dit is in deze zaak het geval, nu de vreemdelingen in de gelegenheid zijn gesteld om hun reactie op het verweerschrift van 16 februari 2012 te geven en hiervan gebruik hebben gemaakt tijdens de nadere zitting bij de rechtbank op 8 maart 2012.

De vreemdelingen hebben niet onderkend dat artikel 28, vierde lid, van de Wbvtv, gelezen in verbinding met het derde lid, wat betreft de motivering geen andere eis stelt aan de staatssecretaris dan dat hij de reden voor het gebruik maken van een niet-beëdigde tolk uiterlijk in het besluit schriftelijk vastlegt en dat deze reden een van de in het derde lid vermelde redenen dient te zijn.

Dit onderdeel van de grief faalt.

6. De vreemdelingen voeren in het tweede onderdeel van de grief aan dat de rechtbank niet heeft onderkend dat de staatssecretaris, nu er geen beëdigde tolk in het Bengali beschikbaar is, verplicht is om gebruik te maken van een tolk die geregistreerd is op de lijst van tolken en vertalers bedoeld in artikel 2, derde lid van de Wbvtv (hierna: de Uitwijklijst). De vreemdelingen verwijzen hiertoe naar de uitspraken van de Afdeling van 31 januari 2012 in zaak nr. 201111416/1/V2 en van 28 februari 2012 in zaak nr. 201112332/1/V2 (www.raadvanstate.nl) en de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 12 september 2011 (JV 2011/454).

6.1. Nu de Wbvtv noch voormelde uitspraken een grondslag bieden voor de door de vreemdelingen gestelde verplichting, faalt dit onderdeel van de grief eveneens.

7. De vreemdelingen voeren in het derde onderdeel van de grief aan dat de rechtbank ten onrechte niet is ingegaan op hun beroepsgrond dat de staatssecretaris gebruik had moeten maken van een beëdigde vertaler om de documenten die vreemdeling 1 tijdens het aanvullend nader gehoor heeft overgelegd te vertalen. Zij wijzen erop dat de staatssecretaris de niet-beëdigde tolk tijdens het aanvullend nader gehoor deze documenten heeft laten vertalen.

7.1. Hoewel de rechtbank ten onrechte niet is ingegaan op deze beroepsgrond en de vreemdelingen de klacht in zoverre terecht voordragen, kan dit onderdeel van de grief niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. De vreemdelingen hebben niet onderkend dat het ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 aan hen is om een vertaling over te leggen van de door hen overgelegde documenten.

8. De vreemdelingen klagen in grief II dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de staatssecretaris zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat hun asielrelazen positieve overtuigingskracht missen. Zij voeren aan dat de rechtbank ten onrechte niet is ingegaan op hun beroepsgrond dat niet is uit te sluiten dat de tegengeworpen tegenstrijdigheden het gevolg zijn van een onjuiste vertaling door de niet-beëdigde tolk.

8.1. Hoewel de rechtbank ten onrechte niet is ingegaan op deze beroepsgrond en de vreemdelingen de klacht in zoverre terecht voordragen, kan de grief niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. De vreemdelingen, die bij elk gehoor hebben verklaard dat zij de tolk goed hebben verstaan en begrepen en dat zij tevreden waren over het verloop van het gesprek, voeren aan dat zij in hun reacties op de verslagen van de gehoren en in hun zienswijze correcties hebben aangebracht op de door de tolk gemaakte vertaling. Uit deze stukken volgt evenwel alleen dat de tolk volgens de vreemdelingen een vertaalfout heeft gemaakt toen hij tijdens het aanvullend nader gehoor op 21 april 2011 een door vreemdeling 1 overgelegd document bekeek. Uit het verslag van dit gehoor volgt dat de tolk heeft gezegd dat in dit document staat dat twee personen aangifte hebben gedaan, namelijk een broer en een neef van vreemdeling 1. Uit een door de vreemdelingen op 27 februari 2012 aan de rechtbank overgelegde vertaling van dit document volgt dat hierin staat dat één persoon aangifte heeft gedaan, namelijk voormelde broer, en dat voormelde neef hem daarbij vergezelde als getuige. Nu dit betoog slechts één van de tegengeworpen en door de rechtbank bij haar beoordeling betrokken tegenstrijdigheden betreft, rechtvaardigt dit niet het vermoeden dat niet is uitgesloten dat de tegengeworpen tegenstrijdigheden het gevolg zijn van een onjuiste vertaling door de niet-beëdigde tolk. Voor zover de vreemdelingen aanvoeren dat de gehoormedewerker tijdens het aanvullend nader gehoor heeft opgemerkt dat hij het idee had dat hij en vreemdeling 1 elkaar niet begrepen, leidt dit niet tot een ander oordeel nu de gehoormedewerker de vraag waarop deze opmerking betrekking had, heeft toegelicht, waarna vreemdeling 1 een antwoord heeft gegeven dat hij naderhand niet heeft gecorrigeerd. In dit verband is van belang dat uit de verslagen van de gehoren overigens niet blijkt dat de vreemdelingen en de gehoormedewerker elkaar niet hebben

begrepen en evenmin dat de gehoordmedewerker zijn vragen niet op een correcte en adequate wijze heeft gesteld en dat de vreemdelingen niet voldoende in de gelegenheid zijn gesteld daarop antwoord te geven. Uit de verslagen blijkt wel dat de gehoordmedewerker het doel van het interview en de gang van zaken daarbij heeft toegelicht en heeft geverifieerd of de vreemdelingen en de tolk dezelfde taal spreken.

Nu de vreemdelingen de tegengeworpen tegenstrijdigheden niet anderszins hebben bestreden, heeft de rechtbank terecht overwogen dat de staatssecretaris zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat hun asielrelazen positieve overtuigingskracht missen.

9. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

10. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. C.J. Borman en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. H.W. Groeneweg, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

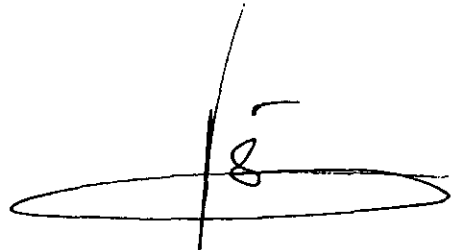
w.g. Groeneweg
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 februari 2013

32-716.

Verzonden: 19 februari 2013

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a smaller, more complex mark to the right.

mr. H.H.C. Visser